

Het Plengoffer

Het woord “plengoffer” komen we in het Woord tegen. In dit korte stukje willen hier nader over nadenken:

1. Wat is het plengoffer?
2. Wat betekent het plengoffer voor mij persoonlijk?
3. Kan ik een plengoffer zijn? En hoe?

Wat is een plengoffer?

Een plengoffer was in het O. T. een soort “bij-offer”, dit bij-offer maakte eigenlijk het (hoofd)offer compleet. Bijvoorbeeld in Numeri 29 lezen we een heleboel over het offeren, **Num 29:32-34:**

- ▲ “Op de zevende dag zeven stieren, twee rammen, veertien gawe, éénjarige schapen, 33 en het bijbehorend spijsoffer en de bijbehorende plengoffers bij de stieren, bij de rammen en bij de schapen naar hun aantal, volgens het voorschrift; 34 en één bok als zondoffer, ongeacht het dagelijks brandoffer, het bijbehorend spijsoffer en het bijbehorend plengoffer.”

Num 28 is ook een hoofdstuk in de Bijbel waar we veel lezen over het “plengoffer”:

- ▲ 6 Het is het dagelijks brandoffer, dat op de berg Sinai ingesteld is tot een liefelijke reuk, een vuuroffer voor de Here. 7 En het bijbehorend plengoffer zal zijn een vierde hin voor elk schaap; pleng een plengoffer van bedwelmende drank in het heiligdom voor de Here. 8 En het andere schaap zult gij in de avondschemering bereiden; gelijk het spijsoffer des morgens en gelijk het bijbehorend plengoffer zult gij het bereiden, een vuuroffer van liefelijke reuk voor de Here. 9 En op de sabbatdag twee gawe, éénjarige schapen en twee tienden fijn meel als spijsoffer, aangemaakt met olie, en het bijbehorend plengoffer. 10 Het is het brandoffer van de sabbat op elke sabbat boven het dagelijks brandoffer en het bijbehorend plengoffer. 11 En bij het begin uwer maanden zult gij de Here een brandoffer brengen: twee jonge stieren, één ram, zeven gawe, éénjarige schapen; 12 en drie tienden fijn meel als spijsoffer, aangemaakt met olie, bij elke stier; en twee tienden fijn meel als spijsoffer, aangemaakt met olie, bij de éne ram; 13 en telkens een tiende fijn meel als spijsoffer, aangemaakt met olie, bij elk schaap; een brandoffer, een liefelijke reuk, een vuuroffer voor de Here. 14 En de bijbehorende plengoffers zullen bestaan uit een halve hin wijn bij een stier, en een derde hin bij een ram, en een vierde hin bij een schaap. Dit is het maandelijks brandoffer in elke maand van de maanden des jaars. 15 En één geitebok zal tot een zondoffer voor de Here bereid worden met het bijbehorend plengoffer boven het dagelijks brandoffer.

En op het einde van dat hoofdstuk staat in vers 31 b over de offers: “zij zullen gaaf zijn met de bijbehorende plengoffers.”

Steeds lezen we vele malen in Num 28 en 29 over het “bijbehorend” plengoffer. Daar kon het niet zonder. Dat hoorde bij het offer. Dat was onlosmakelijk verbonden aan het z.g. Hoofdoffer. Dat maakte het “Offer” compleet.

Wat betekent het plengoffer voor mij persoonlijk?

Om te ontdekken wat het plengoffer voor mij persoonlijk betekent, gaan we eerst eens kijken wat de Bijbel daarover zegt. We lezen over dit “plengoffer in 2 Tim 4:3-6:

- ♣ “Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, 4 dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren. 5 Blijf gij echter nuchter onder alles, aanvaard het **lijden**, doe het werk van een evangelist, verricht uw dienst ten volle. 6 Want wat mij aangaat, reeds word ik als **plengoffer** geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.”

We zien hier in deze tekst dat het lijden met het plengoffer te maken heeft. Wat was de oorzaak van het lijden van Paulus? De oorzaak van het lijden van Paulus was zijn gehoorzame wandel in Christus. Paulus voorde uit wat Hem door Christus was opgedragen. En wanneer we de wandel van Paulus vergelijken met de wandel van onze Heiland op aarde, dan zien we grote overeenkomsten.

Kort samengevat:

- ♣ De Heere kwam tot het Zijne, tot Israël, maar zij wezen Hem af, overal waar Hij kwam – Dit bracht lijden voort.
- ♣ Paulus zocht op al zijn reizen eerst de Israëlieten op om hun de Christus te verkondigen, maar overal wezen ze hem af – Dit bracht lijden voort.

En wanneer ik door genade hetzelfde mag doen wat Paulus deed, al het oude achter mij laten, en wandelen met mijn Heiland, zonder te zien op wat er in de wereld is, en zonder te zien wat er overal in de “kerken” wordt geleerd, in alle ootmoedigheid mij laten leren door de Heere zelf, dan overkomt mij ook dat lijden om Christus wil.

Wat betekent het nu wanneer ik een plengoffer mag zijn? Dan gaan we eerst kijken naar Paulus. Paulus roept ons op om hem na te volgen. Wat betekent het dat Paulus zichzelf een “plengoffer” noemt? Wij kennen deze uitdrukking niet. Maar voor de Joden tot wie Paulus veelvuldig sprak, moet dit zeer herkenbaar zijn geweest. Want het plengoffer kwam reeds in het O.T. veel voor. En wanneer Paulus dan zegt in Fil 2:17:

- ♣ “Maar ook indien ik geplengd word bij de offerande en de eredienst van uw geloof, verblijd ik mij, **en ik verblijd mij met u allen**. 18 Verblijdt gij u evenzo en verblijdt u met mij.”
- ♣ HSV zegt: “Maar al word ik ook als een **plengoffer** uitgegoten over het offer en de bediening van uw geloof, ik verblijd mij en ik verblijd mij met u allen.”

De HSV heeft het juist vertaald, want in de grondtekst staat inderdaad het zelfstandig naamwoord “plengoffer”. De Joden verstonden deze uitdrukking zeer goed. En ook in de net gelezen tekst uit 2 Tim 4 vinden we diezelfde uitdrukking. Soms wordt de tekst uit 2 Tim 4:6 uitgelegd alsof het plengoffer van Paulus te maken had met zijn dood, omdat er staat dat “zijn verscheiden” voor de deur staat. Maar dat wordt er niet mee bedoeld. In 2 Tim 4:6 zegt Paulus eigenlijk twee dingen:

- ⤴ Reeds (nu) word ik als **plengoffer** geofferd (= tijdens zijn leven).
- ⤴ En het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.” (komt later)

Dit betekent niet dat het sterven van Paulus als een plengoffer wordt bedoeld, maar dit betekent dat het leven van Paulus door hemzelf als een plengoffer werd gezien.

We moeten goed begrijpen, het “plengoffer” was wel een bijoffer, maar het was wel een offer. In het Oude Testament moesten de offers volkomen gaaf, zonder vlek of rimpel zijn. Het offer wat Christus bracht aan het kruis van Golgotha was volkomen zuiver, en was het offer wat alleen Hij kon brengen. Alleen Hij kon zeggen: “Het is volbracht!”

Enkele teksten, die ervan spreken dat het offer smetteloos en rein, zonder gebreken moest zijn voor de Heere:

- ⤴ Leviticus 22:21: ”Ook wanneer iemand de Here een vredeoffer brengt, om een gelofte te vervullen of als een vrijwillig offer van runderen of van kleinvee, dan zal het gaaf wezen, opdat het **welgevallig** zij: geen enkel gebrek zal het hebben.”
- ⤴ Leviticus 22:23: “Maar een rund of schaap met te lange of te korte leden, dat moogt gij als vrijwillig offer voorbereiden, maar als gelofte zal het **niet welgevallig** zijn.”
- ⤴ Jesaja 60:7: “Al de schapen van Kedar zullen zich voor u verzamelen, de rammen van Nebajot zullen zich u ten dienste stellen; zij zullen als een **welgevallig offer** op mijn altaar komen en aan mijn luisterrijk huis zal Ik luister verlenen.”
- ⤴ Romeinen 12:1: “Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode **welgevallig offer**: dit is uw redelijke eredienst.”

Deze laatste tekst spreekt over de gelovigen in Rome. Paulus roept hen op om hun lichamen te stellen tot een levend, heilig en Gode **welgevallig offer**. Deze oproep geldt de gemeente van eerstgeborenen. Maar precies dezelfde oproep geldt nu voor de gemeente “het Lichaam van Christus”.

Toen de Heere Zijn offer aan het kruis van Golgotha had gebracht, en had geroepen: “het is volbracht!”, was het toen klaar? Ja, het offer was compleet klaar. Door de gehoorzaamheid van Christus heeft Hij het volbracht. En die gehoorzaamheid was de basis van Gods plan der eonen. En die gehoorzaamheid was de basis van het geweldige heilsplan van God, namelijk dat Hij drie zonen tot de volmaaktheid wil leiden.

En de zoon, het Lichaam van Christus, is onlosmakelijk met Christus verbonden, zo zeer zelfs, dat die zoon op een vergelijkbare manier als Hijzelf tot de volmaaktheid zal komen, namelijk door lijden heen. Door te lijden omwille van Christus! Dat lijden overkomt je, wanneer je Christus op de eerste plaats van je leven toelaat. Wanneer je je net als Christus compleet aan Hem overgeeft.

Wanneer alle offers in het Oude Testament een voorafschaduwing zijn van het grote offer van Christus, en wanneer we in het Woord kunnen lezen dat er altijd een z.g bijoffer, of in dit geval een bijbehorend plengoffer moest worden gebracht, zou er dan bij het offer van Christus geen plengoffer gebracht moeten worden?

Die vraag mogen we stellen, omdat Paulus zichzelf een plengoffer noemt. Ja, er hoorde nog iets bij. Dat was toen nog niet bekend, en Paulus kon daar ook pas openlijk over spreken na Handelingen 28, toen duidelijk werd, dat de Heere uit gelovigen nog een uitverkiezing deed. Die gelovigen wil de Heere **gaaf en onberispelijk** voor Zich stellen, **zonder vlek of rimpel**. Die gelovigen wil de Heere tot volwassenheid brengen, en bij dat volwassen worden **hoort ook het lijden om Christus wil**.

En dát bedoelt Paulus, wanneer hij zegt in Kol 1:24:

^ “Thans verblijd ik mij over hetgeen ik om uwentwil lijd, **en vul ik in mijn vlees aan wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van zijn lichaam, dat is de gemeente.**”

Wat kon Paulus nu aanvullen aan de verdrukkingen van Christus? Dat offer van Christus was toch volkomen en af? Ja, dat was volkomen af en volmaakt, zonder vlek of rimpel, het was volbracht!

Maar het bijzondere is, dat er met het ontstaan van het Lichaam van Christus, wat echt Zijn Lichaam **volmaakt**, ook nog iets anders duidelijk wordt, door het Evangelie van Paulus in zijn latere brieven, namelijk dat dat Lichaam op dezelfde manier tot heerlijkheid zal komen, namelijk **door lijden!**

En door dat lijden van een ieder persoonlijk, wordt er aangevuld aan het lijden van Christus. En nèt zo wordt aan het offer van Christus door de uitverkorenen, door allen die tot het Lichaam van Christus behoren, door de heel persoonlijke wandel in Christus, een plengoffer toegevoegd, om het Offer “compleet” te maken.

Hiervan zijn er vele voorafschaduwings in het Oude Testament.

Hierbij moeten we niet vergeten dat de wandel van de apart geplaatste gelovige door Goddelijke “energie”, door de kracht van Zijn opstanding in de ootmoedige gelovige wordt volbracht. Dus uiteindelijk is het allemaal het volmaakte werk van Christus!

En dat aanvullen aan de verdrukkingen van Christus, heeft alles te maken met het lijden omwille van het Evangelie. En dat aanvullen in het vlees heeft er ook alles mee te maken, om door de Heere als een plengoffer te worden gebruikt.

Doordat de leden van het Lichaam van Christus omwille van het Evangelie lijden, wordt in dat lijden aangevuld, wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus.

We moeten goed begrijpen, broeders en zusters, het Lichaam van Christus is in Christus geplaatst, het hoort onlosmakelijk bij Christus, en zal vergelijkbare dingen meemaken als Christus, het zal in Christus op dezelfde manier tot heerlijkheid komen. Hoe? Door lijden! Door als een plengoffer te worden gebruikt naast het Offer wat Christus reeds aan het kruis heeft gebracht.

Het Offer van Christus wordt als het ware in Zijn Lichaam compleet gemaakt.

Goed begrijpen, broeders en zusters, het offer van Christus was volmaakt, en volkomen af, maar volgens alle vooraf-schaduwings in het O. T., die vooruit blikten op het grote Offer, wat er nog gebracht moest worden, was het nog niet compleet.

En daarom staan er ook in Efeze 3:13:

▲ “Daarom verzoek ik u met aandrang, de moed niet op te geven bij mijn verdrukkingen om uwentwil, want die zijn een eer voor u.”

Het was een eer voor Paulus dat hij weet een plengoffer te mogen zijn, en het moet een eer voor ons zijn, te weten als een plengoffer naast het offer van Christus te mogen zijn, wat het Offer volkomen en compleet maakt.

Schrijver dezes wil u vragen eens heel ernstig over deze hele tere dingen na te denken. Het is heel groot, dat de Heere een uitverkiezing uit gelovigen doet, om als plengoffer te worden gebruikt, om zo alles tot Zijn volheid te brengen. Daarmee wordt Gods uitverkiezing uit gelovigen wel in een heel bijzonder licht geplaatst.

Bert Boersma, maart 2017